

L'ENTREVISTA

Santi Vila

CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Diàleg "En un marc d'entesa amb l'Estat podem minimitzar els efectes no desitjats en el pressupost" **Reflexió** "El país ha d'analitzar quins sacrificis està disposat a fer i com els resistirem"

"La complicitat amb la ministra Pastor és absoluta"

MÒNICA TERRIBAS
BARCELONA

El conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, parla clar; tant de la situació financera de la Generalitat com de l'agenda política catalana i els projectes del seu departament.

La nostra societat viu moments molt complexos. ¿L'eix nacional i l'eix social tenen els mateixos temps possibles d'execució?

El que fa especialment complex aquest moment és que concorren crisis de tipus molt diversos. Una crisi econòmica inèdita, un col·lapse de les finances públiques que era inimaginable fa només deu anys, una crisi institucional de confiança de la ciutadania i de credibilitat de l'exercici de la funció pública, i una crisi terrible de la relació entre Catalunya i el conjunt de l'estat espanyol.

Aquesta és la qüestió que s'està debatent al Govern, on posem l'accent. Quina és la seva posició?

Aquesta ha de ser la legislatura de la consulta. Una altra cosa és que el país ha d'analitzar serenament quins sacrificis estem disposats a fer i com els resistirem. Si estem disposats a seguir en aquesta direcció, el que cal és més complicitat amb el full de ruta dels pròxims mesos. I això no pot ser només cosa d'un president audaç o d'un Govern valent sinó que hi ha d'haver una complicitat molt transversal.

¿I aquesta complicitat i aquest compromís han de passar per ERC, que és qui dona suport al Govern? No només hauria de passar per ERC. Històricament, l'espai central a Catalunya han estat ERC, CiU i el PSC. Hem d'exercir el dret a decidir i salvar l'estat del benestar que hem construït en aquests últims 30 anys. I ens podríem trobar el segon semestre d'aquest any que l'estat del benestar es col·lapsi. Tenim uns pressupostos absolutament col·lapsats. I tenim unes institucions europees absolutament envellides, incapaces de donar respostes audaces. Ens trobem tenallats per decisions antiquades de la Unió Europea i per un estat que ens ha pres la mida.

I ens ha pres la mida perquè hem posat l'accent en unes qüestions i ells tenen l'aixeta econòmica mar-

cant un dèficit al 0,7%. ¿Per això ens han pres la mida?

En la mesura que tots els instruments estan de la seva banda és evident que la nostra gestió dels serveis públics ve condicionada per aquests dos elements: per les decisions en relació al dèficit que es prenguin a Europa i per com les administri l'estat espanyol, tant des del punt de vista de la flexibilització del dèficit com des del punt de vista de compliments pressupostaris. ¿El país es pot permetre no fer pressupost enguany? Crec que no. Hem d'equilibrar el pressupost com sigui, contenir dèficit com sigui i engolir endeutament com sigui, perquè l'alternativa és el col·lapse. El col·lapse vol dir que ens podríem trobar l'últim trimestre de l'any amb dificultats per pagar nòmines. Ras i curt.

En aquesta reunió del Govern a Pedralbes es va consultar l'opinió dels consellers sobre l'eix social i l'eix nacional. S'ha parlat de tensions al Govern. N'hi ha, de tensions?

No, sincerament. Tensió no vol dir necessàriament contradicció en les opinions, vol dir que tots ens adonem de la magnitud de les dificultats i, fins i tot, fins a quin punt poden ser traumàtiques les decisions que hem de prendre. Com pot ser que el país es planteji reptes tan ambiciosos des del punt de vista nacional i, alhora, el Govern estigui tan sol des del punt de vista de partits polítics? La cimera no nata té un punt de frustrant per a tots.

Ens ho podríem permetre?

La pregunta del president va en aquest sentit. Quines complicitats tenim? Hem de fer compatible no fer renúncies des del punt de vista de l'horitzó [nacional] amb el fet de tenir un pragmatisme gran en la gestió del que és quotidià. La complicitat amb les altres administracions, amb les diputacions, amb els ministeris, ha de ser norma. No ens podem permetre que prejudicis ideològics ens condicionin la gestió del dia a dia.

¿Això voldria dir que, sota el seu punt de vista, es podria ajornar la consulta el 2014 en benefici d'anar avançant en el terreny social, sempre que s'aconseguís la complicitat d'altres partits?

D'altres partits i de l'Estat. És irrenunciable que el poble de Catalunya

Asfíxia
"En l'últim trimestre de l'any podríem tenir dificultats per pagar nòmines"

Ambició
"La N-II s'ha de desdoblarse íntegrament, i es pot fer aquesta legislatura"

Oposició
"El 'fracking' es confirma com una tècnica traumàtica que ens disgusta profundament"

sigui consultat sobre el seu futur i el dret a l'autodeterminació en aquesta legislatura. I l'opinió del govern d'Espanya és important, com ho és el concurs de les altres forces polítiques còmplices. En un marc de diàleg i d'entesa podem minimitzar els efectes no desitjats en el pressupost d'enguany o de l'any que ve. Perquè, si no, fins i tot pot ser contraproduent. Que precipitem els fets a costa de tenir una tensió d'alt voltatge amb el govern d'Espanya pot fer encara més asfixiant la situació en què ens trobem.

Sumar-hi el PSC seria estratègic. Per mi, això és imprescindible. Si no tenim això, honestament crec que no ens en sortirem. Hi ha d'haver complicitat de l'espai central a Catalunya, que representa la majoria de la sensibilitat nacional, i hi ha d'haver una altra dinàmica de diàleg amb el govern de l'Estat.

En el cas de Territori i Sostenibilitat, quina reducció de pressupost pot patir el seu departament? Estem treballant amb dos dígits de reducció. I això és monumental. Però amb un problema afegit, perquè afloren els pagaments diferits. El 50% del pressupost del departament es dedicarà a pagar la línia 9 del metro o l'Eix Transversal... Si posem en relació els dos elements, hi ha un marge del 40% entre el que tindrem i el que hauríem de tenir.

¿Reclamaran al ministeri de Foment els 4.000 milions d'inversió pendents a Rodalies?

Jo també sóc conscient de la situació financera del govern d'Espanya. No puc començar la conversa reclamant 4.000 milions en Rodalies, perquè no farem res. Li vaig dir a la ministra que havíem d'identificar quines eren les inversions estratègiques de legislatura, i Rodalies n'és una. I si no poden arribar als 4.000 milions, ho defensaré, però vull una agenda precisa. La complicitat amb la ministra Pastor és absoluta.

¿Ferrocarri de la Generalitat (FGC) està en disposició de gestionar les nostres Rodalies?

Sí, sense matisos. Aquests dies hem pogut presentar els comptes de resultats de la companyia i, per primera vegada en la seva història, el nivell de cobertura és magnífic. Això

EL MISSATGE DEL CONSELLER
El conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, abans de l'entrevista enregistrada ahir al matí al plató d'Ara TV. FRANCESC MELCION

confirma que l'aportació pública cada vegada és més petita.

Però l'usuari dirà que pagant uns bitllets caríssims.

Quan preguntes als usuaris quin nivell de satisfacció tenen del servei, diuen que és molt bo. L'indicador clau és avaluar què ens costa prestar un servei i quin grau d'autofinançament té aquest servei. Ferrocarrils està en disposició de posar sobre la taula una proposta de gestió integral de Rodalies a Catalunya. Foment té l'advertència d'Europa que no estan fent els deures, que cal liberalitzar i obrir la possibilitat que altres operadors, com Ferrocarrils, puguin entrar en la gestió. Han de

Mireu el vídeo
a l'Ara TV

fer una transició entre el seu operador natural, que és Renfe, i el marc de liberalització que demana a Europa i que garantirà que invertim millor els diners dels ciutadans.

¿Ens podríem trobar que Ferrocarrils estigués gestionant Rodalies, però amb Renfe pel mig?

Es pot produir que hi hagi una transició en la qual Renfe jugui un paper important. El model ha d'estar basat en un contracte de serveis. Però nosaltres hem d'advertir que tenim una companyia ferroviària que té un bon resultat econòmic.

Aigües Ter Llobregat (ATLL). Hi va haver un concurs públic, que va

guanyar Acciona, i després Agbar hi va recórrer. De cop i volta, tot es trasllada als jutjats. On som ara?

El Govern tenia la responsabilitat de garantir que el servei es prestava amb qualitat i al mínim preu. Això s'està fent. L'adjudicació d'una concessió d'aquesta magnitud, d'un import de 1.000 milions, és inevitable que acabi als jutjats.

No hauria de ser inevitable.

L'experiència planetària demostra que acaba així, que el primer i el segon es creuen recursos. Estem en el punt que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha d'emetre mesures cautelars. L'adjudicatària és Acciona i Agbar ho ha

Pagament "Hauríem d'aconseguir que l'A-2 també tingués eurovinyeta"

contestat. Nosaltres només podem estar expectants respecte al que determini el TSJC.

Una altra qüestió, el canal Segarra-Garrigues. ¿És una infraestructura que ara no hauríem fet?

En els pròxims anys haurem de fer algunes infraestructures per garantir l'abastiment d'aigua en boca. Tenim 42 municipis, bàsicament a l'Urgell i la Segarra, que en aquests moments no tenen ni l'aigua que haurien de tenir per beure ni amb la qualitat que l'haurien de tenir. Ara el que toca és optimitzar el que s'ha fet. Amb el ministre Arias Cañete vam desencallar un tema bàsic: una inversió de 30 milions per fer possible aquest abastiment d'aigua. Els alcaldes encara no s'ho creuen.

Què els diem als habitants de Bàscara? Quan deixaran de circular els camions per la N-II?

Haurem resolt en qüestió de dies el que feia dècades que estava empanat. La Generalitat i l'Estat compartirem el cost de la bonificació dels camions que hagin de passar per l'AP-7. Esperem que aquesta mesura s'implementi durant el mes d'abril. Inicialment, treballàvem amb la idea que fos el 2 d'abril, però cal tenir en compte que cal complir una sèrie de tràmits. Això ha de ser compatible amb una exigència, que la N-II s'ha de desdoblament íntegrament. I això és possible que es faci en aquesta legislatura. Hem plantejat alternatives de finançament a la ministra que li han agradat, com fer la mateixa fórmula de finançament que hem aplicat a l'Eix Transversal, un mètode de pagament diferit.

¿S'aplicarà l'eurovinyeta a l'Eix Transversal?

A Espanya ens diuen que som realment admirables i valents, perquè ara volem aplicar l'eurovinyeta. Però diuen que ells no s'hi veuen amb cor perquè a Espanya no n'hi ha tradició. A Espanya no es paga pel consum d'autovies. Si fem les coses bé, no només ho hauríem de fer a l'Eix Transversal. Hauríem de gestionar integralment totes les vies d'altres prestacions. Hauríem d'aconseguir de cara al 2014 o el 2015 que l'A-2, de la qual és titular Foment, també tingués eurovinyeta. I alguna altra via, també.

Com que el diàleg amb la ministra Ana Pastor és tan positiu, deu haver avançat molt en la qüestió del corredor mediterrani...

Molt. Aquest any veurem com el port de Barcelona concreta el seu accés viari i ferroviari, una reivindicació històrica i estratègica. De moment, ja s'han licitat obres que han de corregir una atrofia terrible, com la precària via que teníem a l'eix Barcelona-Tarragona-Castelló. El que és segur és que el 2015 tindrem Tarragona totalment connectada i amb ample europeu amb el nord d'Europa. El segon repte és que València formi part d'això. El gran corredor és tot el litoral mediterrani.

Li han tret del cap a la ministra fer el corredor central pels Pirineus...

Espanya, històricament, ha planificat les seves inversions amb criteris

polítics. A Catalunya, potser perquè no tenia estat, el criteri polític no ha prevalgut tant com el criteri de tipus econòmic. Afortunadament, en aquest marc de concertació europea, aquest segon criteri és el que s'acaba imposant. En la mesura que el nostre món és el món, d'això de les fronteres administratives d'aquí 15 o 20 anys alguns se'n riuran. Pensaran: "Com s'entossudien tant aquells a defensar la quota de bandera quan en el fons la realitat els va passar per sobre..."

Vigili perquè amb el que està dient deixaran de tenir sentit tots els objectius pels quals el seu Govern està lluitant, que són intentar poder-nos administrar com un estat propi.

Hem de ser fins amb els arguments. Per què els catalans al final diem que ens volem dotar d'estructures d'estat? Perquè tenim la percepció que hem arribat a un punt en què l'estat espanyol ens juga sistemàticament en contra. Tenir un estat no és un objectiu en si. Aconseguir un estat és un objectiu absolutament instrumental. Si sabéssim que hi ha un estat amic, aquest debat ens preocuparia als polítics i als acadèmics. El problema és quan detectes que l'instrument estat et juga sistemàticament en contra.

¿Creu que estem en aquest procés de transició nacional per una qüestió estrictament instrumental?

En la meua posició, segur.

¿Vostè no plantejaria exercir el dret a decidir si no tingués la sensació que l'Estat ens fa molt difícil la relació amb ells?

Sense cap mena de dubte. Aquesta sempre ha estat la meua posició des que estic actiu en política.

¿El conseller Mas-Colell els va dir quan tindríem pressupostos?

En les pròximes setmanes hem de poder tenir pressupostos. El conseller Mas-Colell ha dit amb una claredat meridiana que amb un objectiu de dèficit del 0,7% no és capaç de fer aquest pressupost. De fet, amb un objectiu de dèficit de l'1,5%, és un pressupost molt difícil, per no dir d'unes tensions cíclopiques. L'objectiu d'aquest any és evitar el col·lapse, que puguem complir amb el fet que tots els treballadors públics cobrin i que, a més, complim amb les obligacions financeres.

Què hem de dir al territori que està alertat pel fracking?

La meua opinió com a conseller és que el Govern protegirà els aqüífers de Catalunya. El fracking es confirma com una tècnica traumàtica que ens disgusta profundament. La meua opinió personal és que el país ha de saber què vol ser quan sigui gran i que un model de territori que fa del seu paisatge un actiu és incompatible amb determinades tècniques com la del fracking.

BCN World té inversors?

Es tracta d'un projecte estratègic per al president i per al Govern. La pedra angular la tenen el grup Veremonte i els seus inversors, que han de concretar la proposta. Confio que abans de l'estiu passin coses. ■